

Като говоримъ за дървото на смъртта, въ контрастъ на него изпкжва „дървото на вѣчния животъ.“ Христостъ казва: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ Питамъ: коя майка и кой баща желаятъ детето имъ да умре? Следователно, когато казвате, че сте родени отъ Бога, питамъ: какъ е възможно Богъ, вашиятъ Баща, да ви е родилъ хилави, болни и неджгави? Какъ може родениятъ отъ Бога да умира? Човѣкъ нѣкога се е родилъ отъ Бога, но се е отклонилъ отъ Него, вследствие на което въ живота му е проникналь грѣха, страданияето, кривитѣ разбираня, болеститѣ, смъртъта. Следъ всичко това, хората се запитватъ, защо Богъ е създалъ такъвъ свѣтъ? Когато нѣкой си поржча нови обуща, и тѣ излѣзатъ тѣсни, че образуватъ мазоли на краката му, Богъ ли е виновенъ за това? Като си поржчвате обуща, платете сто лева повече, отколкото обущарьтъ ви иска, но съ условие, че ще му платите следъ като ги носите една седмица, да видите, добре ли ви седятъ, не правятъ ли мазоли на краката ви. При най-малкото стѣгане, ще ги върнете назадъ. Сжщото условие правете и съ шивача, при когото си поржчвате дрехи. Днешнитѣ шивачи, като направятъ нѣкаква погрѣшка, нѣматъ желание да я изправятъ и започватъ да ви убеждаватъ, че модата е такава. Оставете модата настрана! Каква мода е тази, едва да влизате въ дрехитѣ си, да ви стѣгатъ, като че сте въ калъпъ? Той не може да скрои дрехата ви, както трѣбва, а после ще ви говори за модата. Това е мода на невежеството. Щомъ сте отишли при нѣкой обущарь, или шивачь, той е длъженъ да ви ушие обуща, или дрехи, споредъ изискванията на природата. Това е мода.

„Ще седнете и вие на дванадесетъ престола да сждите дванадесетътѣ племена Израилеви.“ Какви сж тѣзи дванадесетъ престола? Тѣ означаватъ дванадесетъ стола, на които ще седнатъ дванадесетътѣ Апостоли. Значи, Апостолитѣ, които последваха Христа, седнаха вече на тия дванадесетъ стола. Понеже тия дванадесетъ престола днесъ сж заети вече, за васъ, които сжщо следвате Христа, нѣма столове. Следователно, вие ще стоите прави. Обаче, друго разбиране има за тия дванадесетъ престола. Тия престоли ще се заематъ въ второто битие, когато човѣшкото съзнание дойде до най-високата степенъ на развитието си. Днесъ за никакъвъ престолъ не може да се говори. Отъ осемъ хиляди години насамъ, следъ грѣхопадането, цѣлото човѣчество е потънало въ гжстата материя, дето, опиянено отъ грѣха,